رد پای صهیونیست‌ها در اکثر مناقشات منطقه قابل مشاهده است

رئیس سازمان انرژی اتمی با بیان اینکه رد پای صهیونیست‌ها در اکثر مناقشات منطقه قابل مشاهده است، گفت: شرایط فلسطین پرده‌ای را کنار زد و برای کل جهان ماهیت رژیم اسرائیل معرفی شد. محمد اسلامی ادامه داد: وقتی می‌گوییم رژیم وحشی، یعنی چارچوبی وجود ندارد و برای حاکمیت‌شان هرگونه جرمی را توجیه می‌کنند.

اخبار

رئیسی در کنفرانس «توفان الاقصی»:

فلسطین امروز به مسأله اول بشریت تبدیل شده است

حجت‌الاسلام‌والمسلمین سیدابراهیم رئیسی در نخستین کنفرانس بین‌المللی «توفان الاقصی و بیداری وجدان بشری» که روز گذشته آغاز به کار کرد، گفت: فلسفه تشکیل مجمع تقریب، برای ارتقای سطح آشنایی مذاهب و صاحبان نظر در مذاهب مختلف با یکدیگر است و یکی از کارکردهای مجمع تقریب مذاهب ارتقای احترام متقابل مذاهب نسبت به یکدیگر است و تحکیم اخوت بین امت اسلامی از دیگر کارکردهای آن است. رئیس‌جمهور با بیان اینکه مهم‌ترین مساله امت اسلامی، امروز مساله فلسطین است، اظهار کرد: امام خمینی(ره) بنیان‌گذار فقید جمهوری اسلامی ایران فرمودند فلسطین مساله اول جهان اسلام است و آزادی قدس شریف دارای اولویت در جهان اسلام است و این اجتماع برای پرداختن به مهم‌ترین مساله جهان اسلام یعنی فلسطین شکل گرفته است. وی افزود: امروز مساله فلسطین از مساله اول جهان اسلام به مساله اول جهان بشریت تبدیل شده است. رئیسی تاکید کرد: تفکر و جریان ایستادگی و مقاومتی که در لبنان، فلسطین، سوریه، عراق و یمن شکل گرفت، تفکری است که می‌گوید در مقابل زیاده‌خواهی و ظلم و تعدی، تنها راه «مقاومت و ایستادگی» است. وی با بیان اینکه تنها منطق در مقابل طرف مقابل، مقاومت و ایستادگی است، گفت: اگر جریان ظالم، منطق گفت‌وگو و مذاکره را برنمی‌تابد، تنها منطق در برابر او قدرت و ایستادگی و مقاومت است. رئیس‌جمهور تصریح کرد: بارها بدون لکنت اعلام کردیم در سیاست جمهوری اسلامی حمایت از فلسطین و گروه‌های مقاومت در دستور کار قرار دارد، مگر می‌توان بی‌تفاوت بود نسبت به مردمی که در جای جای جهان مورد ظلم قرار گرفته‌اند. باید از کسی که از خود، دین و خانواده خود دفاع مشروع می‌کند، حمایت شود.

دستگیری ۴ عامل اصلی حادثه راسک

فرمانده کل انتظامی کشور از دستگیری عاملان حادثه تروریستی راسک خبر داد و گفت: ۴ عامل اصلی حادثه راسک در عملیاتی غافلگیرانه زنده و سالم دستگیر شدند و همچنین تعدادی سلاح و تجهیزات برای ترور و مبالغی ارز نیز از جنایتکاران کشف و ضبط شد.

سردار احمدرضا رادان با اشاره به عملیات بزرگ و گسترده مبارزه با تروریسم فراجا، از دستگیری عاملان حادثه راسک خبر داد. وی گفت: ۴ عامل اصلی و دخیل در حادثه تروریستی راسک که در شب حادثه حضور داشتند و موجب شهادت چند تن از کارکنان پلیس شدند، دستگیر شدند. رادان در ادامه به تشریح آخرین اقدامات واحدهای عمل‌کننده فراجا در مبارزه با تروریسم پرداخت و افزود: پس از حادثه راسک، این قول را به ملت عزیز ایران دادم که انتقامی جانکاه از تروریست‌ها خواهیم گرفت و شایسته است اعلام کنم واحدهای عمل‌کننده پلیس در مبارزه با تروریسم طی چند روز گذشته به توفیقات قابل توجهی دست یافتند. به گفته رئیس پلیس کشور، ۴ عامل اصلی حادثه راسک را در عملیاتی غافلگیرانه زنده و سالم دستگیر کردیم که موجب شوک و ضربه روانی به گروهک معاند شد. آنها تصور می‌کردند از رصد اطلاعاتی ما خارج شده‌اند. همچنین تعدادی سلاح و تجهیزات برای انجام ترور و مبالغی ارز از جنایتکاران کشف و ضبط شد. رادان با بیان اینکه به رده‌های مرتبط در فراجا ابلاغ شد تا مستندات بلافاصله و با تکمیل تحقیقات در اختیار افکار عمومی قرار گیرد، افزود: به اطلاعات خوبی درباره دستگیری سایر عوامل و آمران حادثه راسک رسیده‌ایم و ریشه تروریسم را به اذن‌الله خواهیم سوزاند.

سخنگوی شورای نگهبان:

تعدادی از عدم تأییدها و عدم احرازها تأیید شدند

سخنگوی شورای نگهبان در پاسخ به پرسشی درباره ادعای برخی جریانات سیاسی درباره رد صلاحیت از سوی شورای نگهبان به دلیل نقد دولت یا دستگاهی دیگر تاکید کرد: نه انتقاد از دولت و نه انتقاد از دستگاه‌ها و نه انتقاد حتی از شورای نگهبان دلیل رد صلاحیت نیست و ما در میان تایید صلاحیت‌شدگان افرادی را داریم که مکررا به شورای نگهبان انتقاداتی را وارد می‌کنند. الحمدلله تمام جریانات سیاسی در انتخابات حضور دارند و تعداد تایید صلاحیت‌شدگان بالاست و به این تعداد نیز اضافه خواهد شد. در بررسی صلاحیت‌ها هنوز مرحله اظهار نظر شورای نگهبان باقی است.

هادی طحان‌نظیف در توصیه‌هایی به جریانات سیاسی کشور تاکید کرد: انتخابات در درجه اول امری ملی و نه جناحی و گروهی است و دارای ابعادی بین‌المللی و آثاری برای کشور است، لذا همه جریانات سیاسی باید مسائل مربوط به منافع ملی و اتحاد و انسجام را در عین وجود رقابت‌های انتخاباتی مورد توجه قرار دهند. همچنین احزاب و گروه‌ها باید کارنامه سوابق خود را به مردم ارائه دهند و برنامه‌های پیش روی خود را به مردم بگویند؛ اگر این اتفاقات بیفتد و در فضایی با رعایت اخلاق انتخاباتی رخ دهد، فضا برای رقابتی گرم و پرشور و انتخابی آگاهانه فراهم می‌شود. وی در پاسخ به پرسشی درباره بررسی شکایات در شورای نگهبان دربار وضعیت صلاحیت داوطلبان با تاکید بر اینکه صرفا چند روز است فرصت یک ماهه شورای نگهبان در این باره آغاز شده است، گفت: با اینکه چند روز از شکایات افراد در شورای نگهبان نگذشته است، تعدادی از عدم تاییدها و عدم احرازها به تایید تبدیل شده‌اند که جزئیات آن بعدا اعلام می‌شود.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با محمدعلی صمدی، پژوهشگر تاریخ به مناسبت یکصدمین روز توفان الاقصی

کلاس درس غزه

مهدی تقوی: «محمدعلی صمدی» از فعالان رسانه در حوزه مقاومت و پژوهنده تاریخ معاصر، از ابتدای عملیات توفان الاقصی، تحلیل‌های خود درباره این جنگ را در رسانه‌های مختلف منتشر کرده است. به مناسبت گذشت یکصد روز از آغاز توفان الاقصی، «وطن امروز» در گفت‌وگو با وی، آنچه را که در این ۱۰۰ روز در فلسطین اشغالی گذشته است بررسی کرد.

***

■ یادم می‌آید روزهای اول جنگ اعتقاد داشتید ورود زمینی ارتش صهیونیستی به غزه یک شوخی است اما امروز ۸۰ روز است جنگ زمینی در غزه جریان دارد.

بسم‌الله الرحمن الرحیم. من هیچ وقت و هیچ جا نگفته‌ام مطلقا ارتش صهیونیستی وارد جنگ زمینی در غزه نخواهد شد. اعتقاد داشتم و دارم ورود زمینی صهیونیست‌ها به غزه یک شوخی است و نتایج این شوخی در برابر چشم همه جهانیان است. نیروی زمینی ارتش نمی‌دانم چندم غرب آسیا، ۱۰۰ روز است مضحکه یک مشت چریک پابرهنه با دمپایی لانگشتی و شلوار سه‌خط شده و هنوز یک جای درست و درمان را نگرفته که بتواند پز بدهد بالاخره با این همه هزینه یک کاری کردم. تخمین زده می‌شود روزانه ۳۰۰ میلیون دلار فقط هزینه بمباران هوایی غزه است و نمی‌دانم این ارقام شامل هزینه‌های نجومی گنبد آهنین هم می‌شود یا نه. به اینها اضافه کنید هزینه جنگ زمینی را. یک حساب سرانگشتی بکنید. طی ۱۰۰ روز، قطعا بیشتر از ۳۰ میلیارد دلار خرج این جنگ شده است. چقدر بیشترش را نمی‌دانم ولی اینقدرش را اطمینان دارم. این غیر از خسارت‌های سرسام‌آور ناشی از تعطیلی توریسم، لغو قراردادهای نظامی و مهاجرت معکوس صهیونیست‌ها و خارج کردن سرمایه‌ها به خاطر ناامنی است. تانک‌های مرکاوای نسل ۴ که قرار بود در جنگ هسته‌ای، ناجی قوم برگزیده خدا! باشند، حالا شده‌اند سوژه دوربین‌های واحد تبلیغات حماس و با آرپی‌جی‌های نوک لک‌لکی که اسباب‌بازی بچه‌های مقاومت است، شکار می‌شوند. این وسط چند تا تونل خالی هم به وسیله اسرائیلی‌ها کشف شده که بروند داخلش عکس یادگاری بگیرند! طول این تونل‌ها به ۲۰ کیلومتر هم نمی‌رسد، حالا کو تا ۵۰۰ کیلومتر؟! اینها را بگذار کنار هم. اگر منصف باشی و کمی هم به اصول بدیهی نظامی توجه کنی، تداوم این جنگ تا ۱۰۰ روز و بیشتر، خودش یک شوخی بزرگ است، ورود زمینی که جای خود دارد.

■ حرف‌های‌تان را قبول دارم اما نمی‌شود ۳۲ هزار شهید را از صورت مسأله حذف کرد. خسارت سنگینی است برای فلسطینی‌ها.

همان‌وقت که می‌گفتند ۵ هزار نفر خسارت سنگینی است، من عرض کردم و حالا هم اعتقادم همین است. در ماجرای فلسطین و تاسیس رژیم صهیونیستی، طی ۷۶ سال گذشته، فلسطینی‌ها فقط خسارت داده‌اند. با هیچ سنجه و هیچ سامانه محاسباتی نمی‌شود حتی چند هفته در این تاریخ نکبت پیدا کرد که فلسطینی‌ها روی خوش دیده باشند و نعمتی از سرزمین مادری‌شان، به کام‌شان زهر نشده باشد. این نخستین باری است که فلسطینی‌ها کشته می‌دهند و در کنارش به دشمن‌شان هم ضررهای مشخص و غیرقابل انکار می‌زنند. نخستین باری است که چشم همه جهان به جز ایالات متحده را به سمت خودشان معطوف کرده‌اند که اصل صورت مساله را ببینند، نه فقط چیزی را که تبلیغات‌چی‌های صهیونیست، یک قرن است دارند در گوش دنیا می‌خوانند. اینها برای فلسطینی‌ها که ۷۶ سال است حتی باد هم در مشت‌شان ندارند، نتایج چشمگیری است.

■ قبول کنید دیدن صحنه‌های کشت و کشتار کودکان و بیچارگی‌های مردم آواره و گریه و زاری‌های بازماندگان که سر تا پای فضای مجازی را پر کرده، فشارش اینقدر زیاد است که قبول تحلیل‌های راهبردی خیلی راحت نیست. آدم فقط فکر این است که یک‌جوری این کابوس تمام شود.

این کابوس برای من و شما و چشم‌آبی‌های اروپایی، ۱۰۰ روز است شروع شده اما برای این مردم ۸۰ سال است همین بوده. چرا آنقدر که ما تماشاچی‌ها نک و ناله می‌کنیم، خود فلسطینی‌ها گله‌گذاری ندارند؟! چون درک آنها از واقعیت با ما خیلی فرق دارد. حکایت ما شده است حکایت آن لطیفه قدیمی که طرف سیگاری سرسختی بود و در روزنامه یک مقاله تاثیرگذار درباره مضرات دخانیات خواند و به شدت نگران شد. اینجا بود که تصمیم بزرگی گرفت و کلا روزنامه خواندن را کنار گذاشت! ما و همه تماشاچی‌های گریان و معذب، عمدتا فقط از باران سنگین اخبار و تصاویر جهنمی جنگ ناراحتیم و می‌خواهیم تمام شود. نه کاری به قبلش داریم، نه کاری به بعدش. در نهایت هم مرور اخبار کشتار را کنار می‌گذاریم. این مردم در برابر اسرائیل تنها و بی‌پناه هستند. گرسنه هستند. قبل از جنگ هم گرسنه بودند. آب بهداشتی ندارند؛ قبل از جنگ هم نداشتند. اصلا الان، بعد از ۱۰۰ روز جنگ، شرایط عمومی مردم غزه با قبل از جنگ فرق چندانی نکرده، به غیر از اینکه همان مشکلات و کمبودها را در کنار خانه‌های خراب‌شده‌شان دارند. یعنی سقف بالای سرشان تبدیل به چادر شده. البته بعضی دوستان کمتر بی‌انصاف، معتقدند همین هم خسارت بزرگی است. می‌گویند جنگ باعث شده الان فلسطینی‌های گرسنه و تشنه، خانه هم نداشته باشند. این بهتر از قبل است؟ این پیروزی است؟ این دستاورد است؟ و از این حرف‌ها. من اعتقاد دارم اینجا دیگر باید یک ارزن احترام برای این ملت قائل باشیم و حق انتخاب را به خودشان بدهیم که تحمل آن همه خفت و ذلت و تحقیر، آن هم در سرزمین خودشان می‌ارزد به اینکه یک سقف بتنی بالای سرشان باشد؟

■ خب! گفته می‌شود بروند مثل همه با اسرائیلی‌ها صحبت کنند و یک‌جوری کنار بیایند. می‌گویند حتما از این خون و خونریزی بهتر است.

ما متاسفانه اسرائیل را هم بخوبی نمی‌شناسیم و فکر می‌کنیم یک رژیم متعارف سیاسی است و با زبان رایجی که برای همه دنیا قابل فهم است، می‌توان با آنها وارد تعامل سیاسی شد. اگر همه دنیا هم چنین برداشتی از اسرائیل داشته باشند، شناخت فلسطینی‌ها این‌طور نیست. فلسطینی‌ها مقابل اسرائیل هیچ گزینه‌ای ندارند که از آن جواب گرفته باشند، به جز زور. این را خود فلسطینی‌ها تا عمق جان‌شان درک کرده‌اند. می‌خواهم یک نکته مهم بگویم که شاید برای‌تان عجیب باشد. این برداشت فلسطینی‌ها از اسرائیل و اسرائیلی‌ها، دقیقا همان چیزی است که خود صهیونیست‌ها می‌خواستند شکل بگیرد و برایش خیلی هم خرج کردند. از ابتدای تاسیس دولت عبری، بنای اشغالگران این بود که فلسطینی‌ها باید به این اطمینان و دریافت قطعی برسند که اسرائیل یک دیوانه غیرقابل کنترل است و اگر انگشتت به او بخورد، دستت را از بازو قطع خواهد کرد که هیچ، ممکن است گلویت را هم پاره کند. این آرمان بنیان‌گذاران اسرائیل بود که فلسطینی‌ها بدانند جواب هر سطحی از اظهار نارضایتی؛ مشت آهنین است. «ژابوتینسکی» که یکی از اسطوره‌های بنیانگذار اسرائیل است، این ایده را قبل از تاسیس رسمی اسرائیل تئوریزه کرد و جا انداخت. تاکید می‌کنم، هر سطحی از «اظهار نارضایتی»، و الا اصل «ناراضی» بودن فلسطینی‌ها از مشکلات‌شان از نظر صهیونیست‌ها هیچ اهمیتی ندارد و اعتقادشان این است که اگر ناراضی هستند، بگذارند بروند. اینها باید بدانند اگر بمانند، وضع همین است و اگر اعتراضی بکنند، استخوان‌های‌شان خرد خواهد شد.

■ با این مطلبی که می‌گویید، رسیدن به نقطه‌ای مثل توفان الاقصی عجیب نیست.

هیچ آدم مطلع یا منصفی هم که حداقلی از وضعیت یک قرن گذشته در فلسطین را بداند، ادعا نکرده عجیب است.

■ ولی اسرائیلی‌ها خیلی روی غافلگیری‌شان مانور می‌دهند.

رژیم اسرائیل چون مسیر رشد و بلوغش به صورت طبیعی طی نشده، با یک تربیت «علیمردان‌خانی» با دنیا مواجه می‌شود. فقط طلبکار و در حال چغلی کردن.

■ تربیت علیمردان‌خانی؟

زمان کودکی ما داستانی بود به اسم علیمردان‌خان که فکر می‌کردم شما هم شنیده باشی.

■ یادم آمد؛ نوار قصه‌اش را در بچگی گوش کرده‌ام!

خلاصه‌اش می‌شود بچه لوس و ننر. تک فرزند یک شازده که از یک سالگی، کلی نوکر و خدمتکار جلویش دست به سینه بوده‌اند و هیچ برداشتی از زندگی عادی و بدون حضور نوکر و کلفت ندارد. اسرائیل وضعش دقیقا همین است. اواسط همین جنگ، یک دختربچه اسرائیلی که ناراحتی قلبی داشت، در جریان یکی از حملات موشکی مقاومت، بر اثر شنیدن صدای آژیر خطر، دچار ایست قلبی شد و جان داد. تا چند روز، رسانه‌های اسرائیلی چنان زنجموره‌ای راه انداختند که بیا و ببین! همان موقع، آمار تاییدشده نشان می‌داد ۵ هزار کودک در غزه شهید شده‌اند که در این ۱۰۰ روز به ۱۳ هزار نفر رسیده. این سطح از وقاحت، فقط در بین صهیونیست‌ها دیده می‌شود. همین چند روز قبل، نتانیاهو دوباره آمده و خیلی روراست و شفاف، زل زده توی دوربین و گفته ما با مردم غزه نمی‌جنگیم. ما اخلاقی‌ترین! ارتش دنیا هستیم و فقط با حماس جنگ داریم. از این حرفش نه خجالت کشید و نه نگران بود که همه بریزند سرش که کوه جنازه زن‌ها و بچه‌ها را نمی‌بینی؟ زن‌ها و بچه‌ها که چریک حماس نیستند. یک نکته جالب بگویم؛ شاید باور نکنید! خانم «گلدا مایر» که از موسسان اسرائیل است و صهیونیست‌ها به او می‌گویند مادربزرگ، یک جمله تاریخی گفته: «ما فلسطینی‌ها را نمی‌بخشیم که ما را مجبور می‌کنند بچه‌های‌شان را به قتل برسانیم». شبیه شوخی به نظر می‌آید ولی وقتی در منطق «علیمردان‌خانی» بگذاری‌اش، می‌بینی این طور طلبکار بودن، حتی در موضع کودک‌کشی، عجیب هم نیست. این قلدری در کجای دنیا سابقه دارد که میلیون‌ها انسان را در خانه خودشان زندانی کنی و نگذاری آب و غذا و سوخت و دارو به آنها برسد که خانه و زندگی‌شان را ول کنند و بروند. بعد هم که طرف می‌ایستد و کمترین حقوقش را می‌خواهد، با پوتین بکوبی به دهانش؟ وقتی هم که عصبانی شد و یک مشت به صورتت زد، ادای زامبی‌ها را دربیاوری؟

■ اینها می‌گویند رزمندگان مقاومت پشت سر مردم قایم می‌شوند و چاره‌ای برای ما نمی‌گذارند.

این هم از همان حرف‌های وقیحانه است. یک مبارز فلسطینی در غزه، کجا باید بجنگد که از نظر اسرائیلی‌ها قابل قبول باشد؟ طرف دارد در خانه خودش می‌جنگد. مگر غزه چقدر جا دارد که یک نیروی مقاومت برود آنجا خط تشکیل دهد؟ مگر غزه کوه و جنگل دارد که نیروی مقاومت برود آنجا و بجنگد؟ مگر اساسا چنین چیزی در مختصات غزه ممکن است؟ در غزه جا نیست مردم راه بروند. ضمن اینکه جنگ‌های پارتیزانی هم قواعد دارد. نیروی مقاومت اساسا در میان توده مردم می‌جوشد و مثل ماهی در آب که همان مردم هستند، شنا می‌کند. مردم را از نیروی مقاومت بگیری، قطعا خواهد مرد. حماس یک نیروی مقاومت صد درصد مردمی است و اسرائیل گوش عالم را کر کرده که اینها مردم نیستند و یک مشت تروریست مزدور کشورهای منطقه هستند. این حرف‌ها البته چند سال است غیر از خاک آمریکا در جای دیگری خریدار ندارد. البته اسرائیل هم عملا قید بقیه را زده و فعلا به آمریکا اکتفا کرده است. راستش من معتقدم این انتخاب اسرائیل، یک تدبیر و یک تاکتیک نیست، بلکه از سر ناچاری است، چون بلد نیست کار دیگری کند. بلوغ فکری ندارد. با غریزه یک بچه نابالغ واکنش نشان می‌دهد.

■ بازگردیم به جنگ اخیر؛ حالا بعد از ۱۰۰ روز، اوضاع میدان چطور است؟

۱۰۰ درصد به نفع مقاومت است. ارتش نمی‌دانم چندم دنیا، در کوچه پس کوچه‌های غزه و خان‌یونس دارد روانی می‌شود. ۱۰۰ روز گذشته است. اسرائیل وعده داده بود ۳ هدف اصلی دارد: از بین بردن حماس (روز اولی که نتانیاهو این را به عنوان هدف اعلام کرد، من گفتم خوشا به حال حماس؛ همین حالا جنگ را برد)، بازگرداندن بدون قید و شرط اسرا، برقراری یک رژیم امنیتی جدید در غزه. بعد از ۱۰۰ روز دیوانه‌بازی، خودشان اعتراف می‌کنند نابودی حماس غیرممکن است. یک نفر از اسرا هم بدون مذاکره و تبادل آزاد نشده است. با این حساب، رژیم امنیتی پیشکش‌شان! تنها چیزی که در برابر اسرائیل است، چنده هزار جسد پاره پاره زن و بچه‌هاست که هیچ کجا نمی‌تواند به آن مباهات کند و آبرویش را در تمام دنیا برده است. از آن طرف، مقاومت اعلام کرده بود هدفش تنبیه دشمن به خاطر اهانت به مسجدالاقصی و آزادسازی زندانیان فلسطینی با تبادل اسراست. فعل «تنبیه» که واقع شده، یک مرحله تبادل هم شکل گرفته و باقی‌اش هم شکل خواهد گرفت. خب! اینجا اگر کسی مثل زیباکلام، دکان دونبش نداشته باشد و منصفانه به میدان نگاه کند، اوضاع دستش می‌آید. البته در موضوع شهدا و تلفات انسانی هم به نظرم این بار فلسطینی‌ها پیروز میدان هستند. این تعداد شهدا، حتی اگر به ۱۰۰ هزار نفر هم برسد، در برابر تلفات انسانی ناشی از محاصره و خسارات ناشی از محرومیت‌های عجیب و غریب از حقوق اولیه بشر در مناطق اشغال شده، بسیار ناچیز است. فلسطین تنها کشور دنیاست که در آن چند هزار نفر در پاسگاه‌های نظامی به دنیا آمده‌اند و امروز معروفند به «نسل پست‌های ایست بازرسی». اینها همان بچه‌هایی هستند که مادران‌شان در پست‌های ایست بازرسی اسرائیلی متوقف شدند و به آنها اجازه ندادند به بیمارستان بروند. خیلی از این مادران، در همان پست‌ها مردند و تولد بچه‌های‌شان را ندیدند. داریم درباره چنین جهنمی صحبت می‌کنیم. این مردم در بلندمدت، به صورت کاملا خاموش و بدون انعکاس خبری، هزاران هزار کشته داده و می‌دهند. این نخستین‌بار است که مردم جهان، عریان و واضح، جان‌های از دست رفته را می‌بینند و متوجه سطح خشونت و بی‌رحمی اشغالگران می‌شوند.

■ گمان نمی‌کنم اینطور که می‌گویید، فهم عمومی ایجاد شود؛ ماشین تبلیغاتی صهیونیست‌ها از ارتشی که این همه پزش را می‌دهند قوی‌تر است.

هر قدر هم قوی باشد، حریف خشونتی به این عریانی نمی‌شود. معلم بزرگ «پروپاگاندا» و تئوریسین آن به عنوان یک راهبرد استراتژیک کیست؟ آقای «گوبلز» معروف اما این گوبلز و اربابش بودند که در نهایت شکست خوردند، چون سطح خشونت هیتلر بسیار بالاتر از توان دستگاه تبلیغاتی‌اش بود. اسرائیلی‌ها چون از همان اول، می‌زنند به سیم آخر، هیچ مجالی برای برقراری توازن تبلیغاتی در میدان باقی نمی‌گذارند. این بار هم با همین دست‌فرمان جلو آمدند ولی دیدند جواب نمی‌دهد. بشدت گرفتار شده‌اند و هیچ مدل مشخصی هم برای پایان آبرومندانه ندارند.

■ آمریکا نمی‌تواند جلوی صهیونیست‌ها را بگیرد؟

آمریکا هم باید مدلی ارائه کند که آبرومند باشد. ببینید! اوضاع با ۱۰ سال قبل خیلی متفاوت است. عقب‌نشینی آمریکا از عراق و افغانستان و عدم تاثیرگذاری در بحران سوریه، به اضافه ضرباتی که مستقیما از ایران خورد، هژمونی آمریکا در آسیای غربی را بشدت تضعیف کرده است. فکر کرد با زدن حاج‌قاسم کمی جبرانش کند که آن هم نشد. حالا تمام سرمایه آمریکا در غرب آسیا، اسرائیل است. آمریکا همان اشتباهی را که در جنگ ۳۳ روزه مرتکب شد، اینجا هم مرتکب شد و اوایل اسرائیل را تشویق کرد به تاب‌آوری و سرسختی. کار که بالا گرفت، بویژه بعد از سیلی‌های یمنی‌ها در دریای سرخ و مقاومت در عراق، بدش نمی‌آمد جمعش کند اما دید کار از دست خارج شده است. معتقدم چند هفته است جنگ فقط روز به روز ادامه دارد و هیچ راهبرد مشخصی را دنبال نمی‌کند.

■ منظورتان این است الان تل‌آویو از واشنگتن حرف‌شنوی ندارد؟

معتقدم در این زمان، هیچ کسی در واشنگتن نیست که نتانیاهو از او حساب ببرد. این جناب، آقای بایدن را یک پیرمرد ناتوان و در تهدید یک‌دوره‌ای شدن می‌بیند. بعید هم نیست از خسارت‌های معنوی این جنگ به دموکرات‌ها در انتخابات آینده استقبال کند. به نظرم نتانیاهو گوشه‌چشمی به بازگشت احتمالی ترامپ هم دارد. در عین حال، دولت فعلی آمریکا هم به نتانیاهو به عنوان یک سیاستمدار بدون پایگاه اجتماعی و در آستانه سقوط، اهمیت زیادی نمی‌دهد. بایدن و نتانیاهو فعلا فقط در کنار هم هستند برای خود اسرائیل و هیچ‌کدام از دیگری حساب نمی‌برد. یکی از دلایل طولانی شدن جنگ می‌تواند همین مورد باشد.

■ به نظرتان بعد از ۱۰۰ روز، مقاومت فلسطین، صرف نظر از پیروزی‌های میدانی که ذکر کردید، به لحاظ ساختار و سازمان در چه وضعی است؟

هیچ نشانه و اطلاعات معتبر و موثقی وجود ندارد که سطح خسارات وارده به مقاومت اسلامی در جریان این جنگ را مشخص کند، حتی به شکل تخمینی. سطح پنهان‌کاری حماس و ابهامی که در اخبارش حفظ کرده، بشدت صهیونیست‌ها را عصبی و مستأصل کرده است. نماد ارتش اسرائیل در این جنگ، جناب «افیخای ادرعی» است. ایشان از زمانی که من یادم هست در جنگ ۳۳ روزه تا امروز، سخنگوی رسمی ارتش اسرائیل است. به صفحه مجازی‌اش مراجعه کنید. چنان سطحی از ابتذال و سخافت محتوا در آن موج می‌زند که حس ترحم مخاطب را تحریک می‌کند. هیچ چیز برای تبلیغات در دست ندارند؛ مانده دلقک‌بازی و فحاشی و کارهای نمایشی کودکانه. در تمام دنیا بگردید و ببینید نمونه مشابهی برای یک سخنگوی ارتش، آن هم با این همه ادعا پیدا می‌کنید؟ کنفرانس‌های مطبوعاتی مثلث «بنگ» را ببینید («بنی گانتس»، «نتانیاهو»، «گالانت»). هفته‌های اول با حرکات صورت و بدن سعی می‌کردند توجه مخاطبان را جلب کنند تا زیاد مجبور نباشند حرف بزنند (واقعا هم حرفی برای گفتن نداشتند!)، حالا که دیگر جواب نمی‌دهد و باید زبان بچرخانند، بروید ببینید چه دری وری‌هایی می‌گویند. آدم کاملا متوجه درماندگی و خشم ناشی از گرفتار شدن آنها می‌شود. اصلا نمی‌شود گفت مقاومت فلسطینی مثلا ۱۰ درصد آسیب‌دیده یا ۵۰ درصد یا ۸۰ درصد. آماری که گاهی اسرائیلی‌ها می‌گویند هیچ منبعی ندارد و گنده‌گویی‌های رایج میان خودشان است اما از شکل مقاومت در جنگ شهری و بیانیه‌ها و شواهد دیگری که از دست خود اسرائیلی‌ها درمی‌رود، می‌شود حدس زد سطح آسیب‌های وارده به زیرساخت‌ها و نیروهای مقاومت تا این لحظه قابل توجه نیست.

■ به نظرتان این آخرین جنگ غزه با تل‌آویو خواهد بود؟

اتفاقا به نظرم این مقاومت ۱۰۰ روزه که ظاهرا حالا حالاها هم ادامه خواهد داشت، تازه به مقاومت یاد داده است چطور میزان تاب‌آوری‌اش را بالا ببرد. جنگ متراکم و انبوه با تانک‌های افسانه‌ای اسرائیل، یک کلاس درس کامل برای فلسطینی‌ها درست کرد و هیبت این تانک‌ها را به کلی از بین برد. این هم از نتایج حماقت کوتوله‌های حاکم بر تل‌آویو است که مهم‌ترین دستاورد جنگ زمینی خودشان را به شکلی مداوم و طولانی‌مدت، به میدان مشق چریک‌های جوان فلسطینی آورده‌اند. اگر شارون یا رابین حاکم بودند، به این سادگی آبروی خودشان را زیر دمپایی لای‌انگشتی‌های شلوار سه‌خط‌پوش مقاومت نمی‌انداختند.

■ مگر چاره دیگری هم دارند؟

خب! اینجا بازمی‌گردیم به همان سوال اول شما. من همیشه گفتم و می‌گویم ورود زمینی اسرائیل به غزه یک کار دیوانه‌وار و یک شوخی بزرگ است اما همان موقع هم اضافه می‌کردم اسرائیل چاره دیگری جز ارتکاب این حماقت ندارد.

■ حرفی برای جمع‌بندی مانده است؟

اسرائیل با حماقت ناگزیر خودش، یک منبع الهام تاریخی برای محور مقاومت ایجاد کرد. هزاران کودک خانواده از دست داده برای فردای یگان‌های مقاومت ایجاد کرد. مقاومت پاشنه آشیل اسرائیل را بزرگنمایی کرد و علامت گذاشت (احتمالا با همان مثلث‌های سرخ) و آبرو و اعتبار خودش را در جهان اسلام بشدت بالا کشید. در مقابل، اسرائیل نشان داد با ارتش نمی‌دانم چندم دنیا، با خرج کردن چندده میلیارد دلار، چه تعداد زن و بچه را در کوتاه‌ترین زمان ممکن می‌توان کشت و فعلا فقط همین.

■ به امید پیروزی نهایی مقاومت و آزادی قدس شریف.

ان‌شاءالله.